

V Praze 24. května 2021
Čj. : 443/2021 - UVCR VLÁDNÍ

Stanovisko

k návrhu

zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů (materiál Ministerstva zemědělství, č.j.: 10003/2020-MZE-11 192, z roku 2021, určený pro schůzi Legislativní rady vlády)

I. Úvod:

Návrhu se týká směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/633 ze dne 17. dubna 2019 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci.

Lhůta pro přijetí transpoziční úpravy uplynula dne 1. května 2021. Podle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce směrnice se pak transpoziční předpisy mají používat nejpozději ode dne 1. listopadu 2021.

Předkladatel v důvodové zprávě uvádí, že cílem návrhu je částečná transpozice směrnice 2019/633. Na druhé straně nikde v důvodové zprávě předkladatel neuvádí, kde návrh podle jeho názoru transponuje požadavky směrnice jen částečně a jak se zajistí transpozice plná. Pokud jde o transpozici čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 (jenž vymezuje oblast působnosti směrnice 2019/633), předkladatel v podstatě argumentuje v tom smyslu, že „materiální“ vymezení významné tržní síly (§ 3 odst. 1) v kombinaci s *vyvratitelnou právní domněnkou existence významné tržní síly* při splnění kritérií v § 3 odst. 4 představuje přísnější (a proto dovolenou) vnitrostátní právní úpravu. Neshledává proto, že by čl. 1 odst. 2 směrnice nebyl transponován řádně.

Pokud jde o transpozici čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633, máme za to, že **dochází pouze velmi okleštěné transpozice** tohoto ustanovení (viz obecnou připomínku níže). V důsledku toho nemohou ani ostatní transpoziční ustanovení (např. transpozice zákazů) fungovat správně, a proto ani v jejich případě nelze konstatovat, že byla transponována řádně.

II. Připomínky a návrhy změn:

Obecná připomínka k nezohlednění čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 (oblast působnosti směrnice a pravidla uvedená zejména v § 3 zákona o významné tržní síle, ve znění přeložené novely):

1.

Podle zákona č. 395/2009 Sb., ve znění návrhu, bude právní úprava nadále založena na „materiálním“ vymezení významné tržní síly (§ 3 odst. 1)¹ v kombinaci s vyvratitelnou právní domněnkou existence významné tržní síly při splnění kritérií v § 3 odst. 4.

Tato koncepce se však značně liší od koncepce, na které staví směrnice 2019/633. Ochrana poskytovaná směrnicí je založená na systému intervalů ročního obratu a na kritériu, že ochrana dodavatele se „spustí“, je-li roční obrat odběratele vyšší, než horní hranice intervalu, do kterého spadá roční obrat dodavatele.

Konkrétně systém intervalů a výše uvedené kritérium upravuje čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633. Klíčovým prvkem je pět finančních hranic, pomocí kterých je vymezeno 5 intervalů pro klasifikaci ročních obrátů dodavatelů (každý interval je shora ohraničen finanční hranicí). Dodavatel (jehož obrat spadá do jednoho z 5 intervalů) má mít práva podle směrnice vůči kupujícímu tehdy, pokud se roční obrat kupujícího nachází kdekoli nad finanční hranicí, která shora ohraničuje interval, do kterého spadá roční obrat dodavatele. Tento rámec tak neponechává prostor pro „materiální posuzování“ velikosti tržní síly a schopnosti získat bez spravedlivého důvodu výhodu vůči druhé smluvní straně. Dále, jak uvádí preambule směrnice v bodě 14, představuje roční obrat vhodné přibližné vyjádření relativní vyjednávací síly. V uvedeném bodě preambule se dále konstatuje, že roční obrat „je sice jen přibližným vyjádřením, poskytuje však subjektům předvídatelnost ohledně jejich práv a povinností podle této směrnice“. Právě předvídatelnost práv a povinností a efektivita systému ochrany, které tvoří klíčové prvky směrnice, a koncepce, ze které směrnice vychází, má za cíl zajistit ochranu dodavatele.

Naopak systém založený na materiálním vymezení významné síly je zatížen velkou neurčitostí a právní nejistotou, odrazující zdlouhavostí a těžkopádností vymáhání. Navíc vyvratitelné právní domněnky uvedené v § 3 odst. 4 jsou nastaveny extrémně vysoko, zcela mimo rámec směrnice (pro odběratele, dle směrnice kupujícího, je návrhem stanoven limit 7 mld. Kč ročně, směrnice začíná již na 2000000 EUR). Tyto faktory jsou způsobilé zbavit systém ochrany dodavatele jeho užitečného účinku.

2.

Pokud jde o obrátové kritérium (roční obrat), jeho výše má být podle směrnice 2019/633 zjišťována **shodným postupem, jako** výše ročního obratu, jenž je jedním z kritérií definic mikropodniku, malého a středního podniku **podle doporučení Komise 2003/361/ES**.² V této souvislosti je nutno konstatovat, že úprava v § 3 odst. 4 písm. a), b) a c) zákona č. 395/2009 Sb., ve znění návrhu, se s postupem podle uvedeného doporučení Komise neshodují. Především je v rozporu s doporučením Komise 2003/361/ES vyžadováno, aby šlo o obrat „za prodej potravin a služeb s tím souvisejících na území ČR“ (§ 3 odst. 4 zákona, ve znění návrhu). Nic takového nelze dle našeho názoru z výše uvedeného doporučení Komise dovozovat. Jedná se o velmi zužující podmínku, byť má vyvratitelný charakter. Dále se k zjištění ročního obratu na základě vyvratitelné právní domněnky vyžaduje pouze zohlednění ovládající osoby (§ 3 odst. 4 písm. b)), resp. zohlednění ostatních odběratelů z aliance odběratelů (§ 3 odst. 4 písm. c)). To ale nepokrývá všechny partnerské resp. propojené podniky, které je potřebné zohlednit v rámci postupu podle doporučení Komise 2003/361/ES.

Na základě výše uvedeného je nutno uvést, že předkladatel nenavrhl takové úpravy v zákoně č. 395/2009 Sb., které by stanovily pomocí 5 finančních hranic pro roční obrat (2 mil EUR, 10 mil EUR, 50 mil EUR, 150 mil EUR a 350 mil EUR) 5 intervalů pro klasifikaci ročních

¹ V návaznosti na toto vymezení posuzují správní orgány v rámci výkonu relativně široké posuzovací pravomoci velikost tržní síly s ohledem na kritéria stanovená v § 3 odst. 2, jako jsou struktura trhu, překážky vstupu na trh a finanční síla odběratele.

² Druhý pododstavec čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 totiž stanoví, že „(R)oční obrat dodavatelů a kupujících uvedený v prvním pododstavci písm. a) až e) musí být chápán v souladu s příslušnými částmi přílohy doporučení Komise 2003/361/ES, a zejména jejich článků 3, 4 a 6, včetně definic „nezávislého podniku“, „partnerského podniku“, „propojeného podniku“ a jiných věcí týkajících se obratu“.

obratů dodavatelů, a dále *kritérium ročního obrátu odběratele (kupujícího) nad horní hranicí intervalu, do kterého spadá roční obrát dodavatele*. Nenavrhl dále úpravy, které by zajistily zjišťování výše obrátu v souladu s doporučením Komise 2003/361.

Proto je nutné konstatovat, že předkladatel netransponoval klíčový čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 vymežující oblast působnosti směrnice. V důsledku toho nelze považovat za řádně transponovaná ani další ustanovení směrnice.

3.

V rámci meziresortního připomínkového řízení, které probíhalo již v říjnu 2019, tj. v době, kdy ještě byla časová rezerva pro předložení jednoho nebo vícero návrhů vedoucích k dosažení plné transpozice směrnice 2019/633, které v té době ještě mohly být předloženy s dostatečným předstihem v souladu s časovými limity podle čl. 6b Metodických pokynů, odbor kompatibility předkladatele na výše uvedené upozornil. Ve svém stanovisku do meziresortního připomínkového řízení uvedl, že zcela zásadní čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 je návrhem z roku 2019 zohledněn jen ve značně omezené míře. Rovněž předkladatele výslovně upozornil, že má za to, že návrh předložený do meziresortního připomínkového řízení nepředstavuje plnou transpozici směrnice. Spolu s tím žádal předkladatele, aby vyjasnil, jak hodlá zajistit plnou transpozici během směrnicí stanovené transpoziční lhůty, tj. zejména zda hodlá ještě předložit jiný návrh a v jakém časovém rámci. K vyjasnění předkladatele ohledně zajištění plné transpozice směrnice nedošlo, v databázi ISAP je dokonce teď předložený návrh předkladatelem evidován jako zajišťující plnou transpozici, ač předkladatel v materiálu uvádí, že je dosaženo pouze transpozice částečné. Jakoukoliv částečnou transpozici navíc není možné v době, kdy již uplynula transpoziční lhůta, akceptovat (srov. čl. 17 Metodických pokynů).

Je rovněž na místě upozornit, že návrh předkládaný vládě se oproti návrhu předloženého do meziresortního připomínkového řízení souladu s čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 ještě vzdálil. Nově totiž zvyšuje (už tak velmi vysokou) hranici pro vyvratitelnou domněnku existence významné tržní síly v § 3 odst. 4 z 5 mld. na **7 mld. Kč**. Jak uvádíme výše, směrnice přitom poskytuje určitým dodavatelům „automatickou ochranu“ už vůči kupujícím s obrátem nad **2 mil EUR, tj. přibližně 50 miliónů Kč** (jde-li o dodavatele s ročním obrátem v intervalu ohraničeném shora nejnižší finanční hranicí - 2 milióny EUR).

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bodu 1. (§ 1 odst. 1 úvodní část a poznámka pod čarou č. 3):

Upozorňujeme, že bez náležité transpozice čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/633 není vloženo věty o tom, že „zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie“ (s odkazem na směrnici 2019/633) do zákona č. 395/2009 Sb., možné.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bodu 4. (§ 2 písm. a):

Novelizační bod 4. obsahuje nové znění definice „dodavatele“. Nově navržené znění ale obsahuje odchylky od definice ve směrnici.

Konstatujeme, že definice v čl. 2 bodu 4) směrnice 2019/633 neříká nic o tom, že by prodej musel být „za účelem dalšího prodeje“ (podmínka v § 2 písm. a) tak není v souladu se směrnicí) nebo, že by postačovalo k tomu být dodavatelem jen to, že osoba „přijímá nebo poskytuje služby s prodejem nebo výrobou související“ (zde je otázkou, zda jde o úmyslné rozšíření definice).

Dále není jasné, na základě čeho se v definici dodavatele objevuje „ten, kdo takový prodej, výrobu nebo služby pro jiného dodavatele zajišťuje na základě smlouvy příkazního typu“ (o souladu této části se směrnicí 2019/633 lze mít pochybnosti). Podmínkou podle směrnice není rovněž požadavek, aby šlo o podnikatele (není úplně jasné, co se zde podnikatelem přesně myslí, v každém případě pojem hospodářské činnosti resp. podniku podle práva EU se nekryje s pojmem podnikání resp. podnikatel).

Nadto nám není jasné, proč není transponovaná následující část definice „dodavatele“ z čl. 2 bodu 4) směrnice: „pojem dodavatel může zahrnovat skupinu takových zemědělských výrobců

nebo skupinu takových fyzických nebo právnických osob, jako jsou organizace producentů, organizace dodavatelů a sdružení těchto organizací“.

Definici dodavatele je nutné uvést do souladu se směrnicí.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bodu 5 (§ 2 písm. b):

Některé připomínky z těch, které jsou uvedeny výše k definici dodavatele, lze podobně uvést i k definici „odběratele“ v § 2 písm. b) zákona. Návrh nestanoví nové znění definice „odběratele“, pouze provádí v definici menší úpravy. Termínu „odběratel“ ale má ve směrnici odpovídat termín „kupující“.

V této souvislosti je nutno uvést, že návrh v definici odběratele ponechává prvky, které neodpovídají definici „kupujícího“ podle směrnice 2019/633. Čl. 2 odst. 2 směrnice 2019/633 totiž neříká nic o tom, že by nákup musel být „za účelem dalšího prodeje“ (podmínka v § 2 písm. b) zákona tak není v souladu se směrnicí) nebo, že by postačovalo k tomu být kupujícím ve smyslu směrnice jen to, že osoba „přijímá nebo poskytuje služby s nákupem potravin související“ (jde o úmyslné rozšíření definice?). Ani zde není jasné, na základě čeho zůstává v definici uveden „ten, kdo takový nákup nebo služby pro jiného dodavatele zajišťuje na základě smlouvy příkazního typu“, a proč zůstává v definici požadavek, aby šlo o „podnikatele“.

Kromě výše uvedeného upozorňujeme, že do definice odběratele vkládaný „orgán veřejné moci“ neodpovídá „veřejnému orgánu“ ve smyslu čl. 2 bodu 3) směrnice 2019/633. „Veřejnými orgány“ ve smyslu směrnice jsou celostátní, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty (v anglické verzi: „national, regional or local authorities, bodies governed by public law“) či sdružení tvořená jedním nebo více takovými orgány či jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty. V návrhu by tudíž měly být uvedeny stát, územní samosprávné celky, právnické osoby veřejného práva a jejich sdružení.

Definici odběratele je nutné uvést do souladu se směrnicí.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bod 12. (§ 3a odst. 1 návětí):

Je sice pravda, že návětí stanoví povinnost písemného sjednání smlouvy, ale podle našeho názoru si transpozice ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. f) směrnice 2019/633 (jehož účelem je zabránit situaci, kdy by dodavatel neměl k dispozici písemné podmínky smlouvy) vyžaduje ještě doplnění povinnosti, aby dodavatel obdržel alespoň jedno vyhotovení písemné smlouvy (a navazující úpravu přestupku). Směrnice v tomto ustanovení totiž řeší případ, kdy kupující (odběratel) odmítne písemně potvrdit podmínky smlouvy, i když dodavatel o písemné potvrzení požádal.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bod 12. (§ 3a odst. 1 písm. a)):

Předkladatel návrhem netransponuje čl. 3 odst. 1 písm. a) poslední pododstavec³ směrnice 2019/633. Není nám jasné, zda je tomu tak proto, že na rozdíl od směrnice vylučuje možnost, aby splatnou částku stanovoval kupující. Není-li tomu tak, je nutné výše uvedené ustanovení směrnice transponovat. Naopak je-li tomu tak, pak máme z ústavněprávního hlediska pochybnosti, zda lze takové omezení smluvní svobody považovat v celé šíři dotčených obchodních vztahů (včetně mezinárodních) za nezbytné a proporcionální omezení svobody podnikání.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bod 12. (§ 3a odst. 2 písm. c)):

Ustanovení navazuje na čl. 3 odst. 1 písm. i) druhý pododstavec směrnice 2019/633,⁴ ve kterém se objevuje výraz „veřejný subjekt poskytující zdravotní péči“. V transpozičním ustanovení ale nelze

³ „Bez ohledu na body i) a ii), *pokud kupující stanoví splatnou částku:*

—lhůty splatnosti uvedené v bodě i) začnou běžet od uplynutí dohodnuté dodací lhůty, v níž byly dodávky uskutečněny, a

—lhůty splatnosti uvedené v bodě ii) začnou běžet ode dne dodání;“.

⁴ „Zákazem uvedeným v prvním pododstavci písm. a) nejsou dotčeny platby:

uvádět slova „veřejným subjektem poskytujícím zdravotní péči“, protože právní řád pojem „veřejný subjekt“ nezná. Navrhujeme místo toho uvést například slova „právníčkou osobou veřejného práva poskytující zdravotní služby“.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bod 13. (§ 4 odst. 1 věta první):

Ustanovení není v souladu se směrnicí. „Spouštěčem“ ochrany dodavatele nemá být, že se prodeje účastní odběratel s významnou tržní silou, kterou je třeba podle § 3 materiálně zkoumat, ale kritérium, podle kterého má mít odběratel vyšší roční obrat, než je horní hranice intervalu, do kterého spadá roční obrat dodavatele. Rovněž máme za to, že podle směrnice 2019/633 není nutné u každé zakázané praktiky zkoumat, zda odběratel současně získal bez spravedlivého důvodu vůči druhé smluvní straně výhodu, nebo nikoliv. Požadujeme uvedený bod vypustit.

K ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bod 20. (§ 4 odst. 2 písm. m) a o) a r):

V ustanovení § 4 odst. 2 písm. m) postrádáme transpozici části ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. e) směrnice 2019/633, které je vyjádřena slovy „k nimž dojde v prostorách kupujícího“.

V ustanovení § 4 odst. 2 písm. r) postrádáme transpozici části ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2019/633, která je vyjádřena slovy „od dodavatele nelze rozumně očekávat, že nalezne alternativu, jak tyto produkty a výrobky uvést na trh nebo použít“.

V § 4 odst. 2 písm. o) postrádáme transpozici části ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2019/633 vyjádřené slovy „naúčtována platba, již je podmíněnoskladování nebo vystavení jeho zemědělských produktů a potravinářských výrobků“.

V bodě 20 nadto postrádáme transpozici ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. f) – viz připomínka výše k návěti § 3a, a dále transpozici čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) směrnice 2019/633.

K ČÁSTI PRVNÍ, Čl. II (Přechodná ustanovení), bod 2.:

Bod 2. v přechodných ustanoveních je transpozicí čl. 1 odst. 4 směrnice 2019/633, proto je vhodné, aby jej předkladatel vykázal jako implementační, tedy podtrhl, označil příslušným celexovým číslem a uvedl ve výkaznictví.

K ČÁSTI DRUHÉ, čl. III (Účinnost):

Návrh stanoví účinnost navrhované úpravy dnem 1. ledna 2022. Konstatujeme, že **lhůta pro přijetí transpoziční úpravy uplynula podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2019/633 už 1. května 2021.** Podle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce se pak transpoziční předpisy mají používat nejpozději ode dne 1. listopadu 2021.

III. Závěr:

Návrh není s právem EU slučitelný.

Vypracovali: Mgr. Pavol Rendek
Mgr. Kateřina Žáčková
JUDr. Zuzana Hejlová

Mgr. Ing. Dušan Uher
ředitel odboru kompatibility

.

-provedené veřejnými subjekty poskytujícími zdravotní péči ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. b) směrnice 2011/7/EU;“.

V Praze dne 26. května 2021
Čj. OVA: 443/21

Stanovisko

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití, ve znění pozdějších předpisů

Pracovní komise pro veřejné právo IV (komise pro evropské právo) uplatňuje k návrhu zákona tyto připomínky:

Obecně k předkládanému návrhu:

Lhůta pro přijetí transpoziční úpravy ke směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/633 ze dne 17. dubna 2019 o nekalých obchodních praktikách mezi podniky v zemědělském a potravinovém řetězci uplynula dne 1. května 2021. V souladu čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce směrnice (EU) 2019/633 se pak transpoziční předpisy mají používat nejpozději ode dne 1. listopadu 2021.

Vzhledem k tomu, že transpoziční lhůta již uplynula, je třeba předkládaný návrh dopracovat tak, aby jím byla zajištěna plná transpozice směrnice (EU) 2019/633.

Nezbytnost dopracovat transpozici se týká zejména čl. 1 odst. 2 směrnice (EU) 2019/633, který vymezuje oblast působnosti směrnice. Ochrana poskytovaná směrnicí je založená na systému intervalů ročního obratu a na kritériu, že ochrana dodavatele se „spustí“, je-li roční obrat odběratele vyšší, než horní hranice intervalu, do kterého spadá roční obrat dodavatele. Tato kritéria jsou ve směrnici pevně stanovena, bez jakýchkoliv výjimek s ohledem na konkrétní případ. Naproti tomu úprava v předkládaném návrhu se opírá o „materiální“ vymezení významné tržní síly (§ 3 odst. 1) v kombinaci s vyvratitelnou právní domněnkou existence významné tržní síly (§ 3 odst. 4). Jinými slovy, ochrana dodavatele je převážně závislá na dokazování před ÚOHS, což je zejména pro malé dodavatele spojeno s obtížemi, případně s obavami z možných represí. Kritéria pro vyvratitelné právní domněnky jsou dále nastaveny mimo rámec směrnice (pro odběratele, dle směrnice kupujícího, je návrhem stanoven limit 7 mld. Kč ročně, směrnice stanoví začátek již od 2 000 000 EUR), což v kombinaci s neurčitým materiálním vymezením významné tržní síly může zbavit systém ochrany dodavatele jeho užitečného účinku.

Ani v návaznosti na § 3 nově navržený § 4 odst. 1 směrnice (EU) 2019/633 neodpovídá. Směrnice se neomezuje na „aktivní“ jednání odběratele (není navíc zřejmé, co se tímto aktivním jednáním přesně myslí a zda do něj spadá opomenutí, například opomenutí písemného předání smlouvy, resp. podmínek smlouvy – viz dále). Navíc ani zkoumání „spravedlivých důvodů“ vzhledem k pevným limitům pro kritéria významné tržní síly směrnice (EU) 2019/633 neupravuje.

Navrhovanou úpravu přitom nelze z převážné části odůvodnit odkazem na článek 9 směrnice (EU) 2019/633, který umožňuje členským státům přijmout přísnější pravidla zaměřená na boj proti nekalým obchodním praktikám.

Dále, je potřeba zajistit také implementaci doporučení Komise 2003/361/ES, na které směrnice v rozsahu působnosti odkazuje. Především eliminování vyvratitelné domněnky v § 3 odst. 4 zákona, ve znění návrhu, na území České republiky uvedenému doporučení Komise, které bylo zezávazněno, nevyhovuje.

Ani další ustanovení směrnice (EU) 2019/633 nebyla zatím dostatečně provedena, resp. přinejmenším nebylo dostatečně jejich provedení vykázáno. Jedná se zejména o její čl. 5 odst. 1 a 2 (stížnosti dodavatelů na donucovací orgán členského státu usazení dodavatele nebo kupujícího; stížnosti organizací a sdružení – za dodavatele může jednat i organizace s legitimním zájmem na zastupování dodavatelů). Jednoznačně vykázat provedení je rovněž potřeba v případě pravomocí donucovacích orgánů (ÚOHS) uvedených v čl. 6 směrnice (EU) 2019/633.

Obecně je třeba uvést výkaznictví implementace do souladu s Legislativními pravidly vlády a reálným stavem předkládaného návrhu zákona, a to zejména s ohledem na nutné dopracování plné transpozice směrnice (EU) 2019/633.

K jednotlivým ustanovením návrhu:

- k ČÁSTI PRVNÍ, Čl. I, bodu 4. [§ 2 písm. a)] – je třeba prověřit definici dodavatele a případně ji reformulovat tak, aby nebyla zužující vůči směrnici (EU) 2019/633 (čl. 2 bod 4); konkrétně např. není zřejmé:
 - proč jsou v definici obsaženy formulace „za účelem dalšího prodeje“, neboť návrh takto vylučuje v dodavatelském řetězci účel dalšího zpracování potravin;
 - z čeho vyplývá, že dodavatel musí být podnikatelem; předkladatel argumentuje, že pojem podnikatel je zde míněn v širokém slova smyslu, aby zahrnul i výrobky pěstitelských a chovatelských sdružení (viz § 2e odst. 1 a 2 zákona č. 257/1997 Sb., o zemědělství) – takový vztah však z navrhovaného normativního textu není zřejmý;
 - jak je v definici zohledněna formulace vyplývající ze směrnice, že „pojem ‚dodavatel‘ může zahrnovat skupinu takových zemědělských výrobců nebo skupinu takových fyzických nebo právnických osob, jako jsou organizace producentů, organizace dodavatelů a sdružení těchto organizací“;
 - části definice, které jdou dovoleně nad rámec směrnice, úpravy podle čl. 9 směrnice (EU) 2019/633 je potřeba vyjasnit v důvodové zprávě;
- k ČÁSTI PRVNÍ, Čl. I, bodu 5. [§ 2 písm. b)]:
 - obdobně jako v případě definice dodavatele je třeba definici odběratele uvést do souladu se směrnicí (EU) 2019/633, ve které odpovídá termínu „odběratele“ termín „kupující“ – viz zejména zužující termín „za účelem dalšího prodeje“;
 - vkládaný termín „orgán veřejné moci“ neodpovídá „veřejnému orgánu“ ve smyslu čl. 2 bodu 3) směrnice (EU) 2019/633; měly by být uvedeny: stát, územní samosprávné celky, právnické osoby veřejného práva a jejich sdružení;
- k ČÁSTI PRVNÍ, Čl. I, bodu 12. (§ 3a odst. 1 větě) – je třeba dopracovat transpozici čl. 3 odst. 1 písm. f) směrnice (EU) 2019/633 doplněním povinnosti, aby dodavatel obdržel alespoň jedno vyhotovení písemné smlouvy, a navazující úpravu přestupku; navržený § 8 odst. 1 písm. d) není dostatečný;
- k ČÁSTI PRVNÍ, Čl. I, bodu 12. [§ 3a odst. 1 písm. a)]:
 - je třeba dokončit transpozici čl. 3 odst. 1 písm. a) poslední pododstavec směrnice (EU) 2019/633, tj. kdy začne běžet lhůta splatnosti, pokud splatnou částku stanoví kupující;
 - doporučuje se nahradit slova „nebo způsob určení kupní ceny“ slovy „nebo způsob určení slevy“;
- k ČÁSTI PRVNÍ, Čl. I, bodu 12. [§ 3a odst. 2 písm. a) a c)]:
 - v písmeni a) se doporučuje doplnit poznámku pod čarou na celou citaci nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, v platném znění;
 - v písmeni c) termín „veřejný subjekt poskytující zdravotní péči“, který je převzat

z čl. 3 odst. 1 písm. i) druhého pododstavce směrnice (EU) 2019/633, je třeba jej nahradit jiným, protože pojem veřejný subjekt český právní řád nezná (např. „*právnícká osoba veřejného práva poskytující zdravotní služby*“);

- k ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, body 14. a 20. [§ 4 odst. 2 stávající písm. b) a d) a odst. 2 písm. c), m), o) a r), ve znění návrhu] – je třeba prověřit soulad definovaných způsobů zneužití významné tržní síly se směrnicí (EU) 2019/633, konkrétně s čl. 3 odst. 1 písm. b) a e) a čl. 3 odst. 2 písm. b), c) a d) - přísnější úpravu lze odůvodnit odkazem na článek 9 směrnice, nepromítnuté požadavky, které nemohou být odůvodněny článkem 9 směrnice, je potřeba doplnit (otazníky vyvolává například podmínka skladování nebo vystavení produktů v čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice); dále je třeba doplnit výkaznictví transpozice;
- k ČÁSTI PRVNÍ, čl. I, bodu 22. [§ 5 odst. 2 písm. c)] – pro slovo „Komisi“ zřejmě není zavedena legislativní zkratka, což je problém již současného znění, které slovo „Komisi“ používá v § 9a odst. 4 písm. d); doporučujeme legislativní zkratku zavést v § 5 odst. 2 písm. c), tedy „...každoročně do 15. března Evropské komisi (dále jen „Komise“).“.

Mgr. Ing. Dušan Uher
předseda komise